

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Jiřího Pally, JUDr. Marie Turkové, JUDr. Petra Průchy a JUDr. Lenky Matyášové v právní věci žalobce: **L. P. C. J.**, zast. Mgr. Lilianou Křístkovou, advokátkou, se sídlem nám. I. P. Pavlova 3, Praha 2, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 8. 9. 2010, č. j. 2 Az 5/2010 - 34,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Ustanovené zástupkyni žalobce Mgr. Lilianě Křístkové **se nepřiznává** odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů.

O d ů v o d n ě n í :

Žalovaný rozhodnutím ze dne 3. 3. 2010, č. j. OAM-50/ZA-06-P08-2009, neudělil žalobci mezinárodní ochranu podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů. V odůvodnění tohoto rozhodnutí žalovaný uvedl, že žalobce žádal o mezinárodní ochranu proto, aby mohl žít v ČR se svým otcem a v tuzemsku studovat.

Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 8. 9. 2010, č. j. 2 Az 5/2010 - 34, žalobu směřující proti tomuto rozhodnutí žalovaného zamítl. V tomto rozsudku soud dospěl k závěru, že žalovaný nijak nepochybil, když žalobci mezinárodní ochranu neudělil.

Proti tomuto rozsudku podal žalobce (dále též „stěžovatel“) včasnou kasační stížnost. V ní uvedl, že s rozhodnutím soudu nesouhlasí a vyjádřil názor, že byl zkrácen na svých právech. K tomu dodal, že „soud nevyhodnotil mou situaci v souladu se zákonem a že jde ze strany soudu o zásadní pochybení, které má dopad na mé hmotně právní postavení, neboť soud jednak hrubě pochybil při výkladu práva, resp. se ztotožnil s chybným výkladem správního orgánu, jednak nerespektoval ustálenou judikaturu. Domnívám se proto, že tímto podaná kasační stížnost splňuje kritéria přijatelnosti ...“. Na základě toho stěžovatel navrhl, aby Nejvyšší správní soud rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 8. 9. 2010, č. j. 2 Az 5/2010 - 34, zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Vedle toho stěžovatel požádal o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud předně uvádí, že žalobci byla usnesením Městského soudu v Praze ze dne 22. 4. 2010, č. j. 2 Az 5/2010 - 11, ustanovena zástupcem pro řízení advokátka Mgr. Liliana Vochalová (nyní Křístková). Takto ustanovená zástupkyně je přitom oprávněna zastupovat účastníka řízení i v řízení o kasační stížnosti (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 7. 2007, č. j. 1 Afs 120/2006 - 117, publikované pod č. 1460/2008 Sb. NSS). Proto je třeba považovat stěžovatelovu žádost o ustanovení zástupce za bezpředmětnou.

Podle Nejvyššího správního soudu k tomu, aby se mohl meritorně zabývat kasační stížností napadající rozsudek Městského soudu v Praze je třeba, aby byly splněny podmínky řízení o kasační stížnosti. Tou je především bezvadná kasační stížnost, která obsahuje všechny požadované náležitosti podle 106 odst. 1 s. ř. s. Chybějící náležitosti, zejména důvody kasační stížnosti, brání pokračování v řízení o ní, neboť v něm je Nejvyšší správní soud podle § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s. stěžovatelem vymezenými důvody vázán.

Protože stěžovatelem podaná kasační stížnost měla vady, Městský soud v Praze usnesením ze dne 4. 10. 2010, č. j. 2 Az 5/2010 - 54, vyzval stěžovatele, aby je ve lhůtě jednoho měsíce odstranil. Soud uvedl, že „*důvody kasační stížnosti musí být podrobné a konkrétní, nestačí pouze obecné zdůvodnění s odkazem na zákonná ustanovení.*“. K tomu Nejvyšší správní soud dodává, že vzdor řádné výzvě a poučení soudu o následcích nedoplnění kasační stížnosti a neodstranění jejích vad, nebyla kasační stížnost ve stanovené jednoměsíční lhůtě ani později doplněna. Předmětné usnesení Městského soudu v Praze bylo doručeno ustanovené zástupkyni a stěžovateli dne 7. 10. 2010, přičemž lhůta pro doplnění kasační stížnosti marně uplynula v pondělí dne 8. 11. 2010. Podle Nejvyššího správního soudu je přitom kasační stížnost, tak jak byla stěžovatelem podána, neprojednatelná, neboť obsahuje pouze obecná a nekonkrétní tvrzení, která jsou parafrází důvodů kasační stížnosti podle § 103 odst. 1 s. ř. s. Za daných okolností se proto Nejvyšší správní soud nemohl kasační stížností zabývat, a proto ji podle § 120 a § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. odmítl.

O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 3 věty první s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Nejvyšší správní soud nepřiznal odměnu za zastupování a náhradu hotových výdajů ustanovené zástupkyni žalobce Mgr. Lilianě Křístkové, neboť ta v řízení o kasační stížnosti neučinila žádný úkon právní služby ve smyslu § 11 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění pozdějších předpisů.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. února 2011

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu